

[Tove Lindbo Larsen]

og forældes. Hospitalets hygiejne, der spiller en særdeles stor rolle i patientbehandlingen, kan let blive ramt af u hensigtsmæssige besparelser.

Sygehusvæsenets kvalitet afhænger af den samlede indsats for patientbehandlingen.

Svar (7/3 90):

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Den overenskomststridige arbejdsnedlæggelse på Rigshospitalet, som nu er bragt til ophør, omfattede især personale fra rengøring, transport og køkken. Dette vanskeliggjorde naturligvis udførelsen af det daglige arbejde på Rigshospitalet, også hvad angår rengøringen. Rengøringen blev under strejken varetaget af tjenestemænd og overordnet personale, og de hygiejniske forhold med hensyn til patientbehandlingen var fuldt forsvarlige.

Alle akutte og uopsættelige behandlinger blev udført under strejken. Bilæggelsen af arbejdskonflikten betyder, at den øvrige patientbehandling, herunder indkaldelse af patienter på venteliste, vil blive genoptaget hurtigst muligt.

Jeg er naturligvis enig i, at patientbehandlingskvaliteten afhænger af den samlede indsats. Rigshospitalets direktion har i en forhandlingsprotokol af 24. februar 1990 indgået aftale med de berørte tillidsrepræsentanter om, at udbud som led i privatiseringen gennemføres i et tæt samarbejde med de respektive samarbejdsudvalg. I denne forbindelse er det særlig understreget, at der foruden de økonomiske også lægges andre kriterier til grund ved bedømmelse af tilbudene (kvalitet, driftssikkerhed, personalemæssige konsekvenser, serviceniveau m.v.).

Spm. nr. S 571

Til *arbejdsministeren* (27/2 90) af:

Glistrup (FP):

»I hvilket omfang er regeringen enig med forligskvinde Mette Kofoed Bjørnsens udtalelse om, »at det ikke er hverken hendes eller arbejdsmarkedets parter opgave at tage hensyn til samfundsøkonomien ved forhandlinger om overenskomster i forligsinstitutionen«?»

Begrundelse

Den citerede udtalelse er ifølge side 12 i Ber-

lingske Erhverv for 15. februar 1990 fremsat på en erhvervskonference den 14. februar 1990.

I virkeligheden er det pragtfuldt, at et af de mennesker, som regeringen vil lytte til, klart og utvetydigt omsider offentligt konstaterer den sandhed, som Fremskridtsbevægelsen i sin over nittenårige indkomstpoltiske kamp har haft så svært ved at få ørenlyd for over for flommen af magthavernes tågede usandhedsfraser, der har kastet Danmark ud i alle dets økonomiske ulykker.

Næste skridt på vejen frem er, at regeringen offentligt indrømmer udsagnets utvivlsomme 100 pct.s sandhed.

Så kan vi forhåbentlig – jo før, des bedre – få løst de næste seks års lønudvikling uden indblanding fra arbejdsmarkedets organisationer eller forligsinstitutionen.

Forligskvinden foreslog nemlig også – ifølge samme referat – at hun mener, at det er »en umulighed at overholde overenskomsttaftaler eller trepartsaftaler om at holde lønninger og priser i ro«.

Det går kun skævt for Danmark, så længe magthaverne fremturer med at undertrykke denne 100 pct.s sandhed.

Svar (7/3 90):

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Det refererede udsagn er rigtigt i den forstand, at der ikke består nogen bindende forpligtelse for arbejdsmarkedets parter til at tage hensyn til samfundsøkonomien ved overenskomstforhandlingerne.

At der er en direkte sammenhæng mellem parternes forhandlingsresultater og samfundets konkurrenceevne, arbejdsløsheden, udlandsgælden, de offentlige udgifter osv., turde være erkendt af enhver.

Vi er alle, store som små, ansvarlige for samfundsøkonomien, men ikke alle har den samme afgørende indflydelse på nationens økonomiske problemer. Derfor hviler der et særligt ansvar på såvel arbejdsmarkedets parter som på regeringen og Folketinget.

Det er også rigtigt, at forligsinstitutionen er en neutral, uafhængig instans, hvis opgave er at forsøge at få parterne til at indgå et forlig.

Spm. nr. S 572

Til *skatteministeren* (27/2 90) af: